

Konferencja na temat zagospodarowania leśnej bazy surowcowej w woj. rzeszowskim

Конференция на тему ведения хозяйства в лесосырьевой базе
в жешувском воеводстве

Conference on the management of forest resources in the Rzeszów province

W dniach 11—13 czerwca 1973 r. odbyła się w Woj. Ośrodku Sportu, Turystyki i Wypoczynku w Przemyślu konferencja naukowa pt. „Rozwój i wykorzystanie rezerw gospodarki leśnej i przemysłu drzewnego w woj. rzeszowskim ze szczególnym uwzględnieniem Bieszczad“, zorganizowana pod patronatem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej przez Wojewódzki Oddział Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Rzeszowie, przy współpracy Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Leśnego oraz Zarządu Oddziału PTL w Przemyślu. W konferencji wzięło udział ponad 100 osób, wśród nich przedstawiciele wojewódzkich organizacji politycznych oraz władz administracyjnych, Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Naczelnego Zarządu Lasów Państwowych, Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, wyższych uczelni i zjednoczeń branżowych oraz pracownicy leśnictwa i przemysłu drzewnego z terenu województwa rzeszowskiego.

Uczestnikom konferencji doręczono opracowany przez prof. F. K r z y s i k a syntetyczny skrót następujących referatów:

1. Mgr Tadeusz D u d z i ń s k i, Wojewódzka Pracownia Planów Regionalnych w Rzeszowie — „Program rozwoju ziem górskich woj. rzeszowskiego“.
2. Mgr inż. Edmund N o w i c k i, Zespół Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — „Główne kierunki rozwoju leśnictwa i drzewnictwa do 1990 r.“
3. Prof. dr Romuald D z i e w a n o w s k i, Politechnika Gdańska — „Wartość użytkowa buczyn bieszczadzkich“.
4. Mgr inż. Czesław H o d ó r, OZLP w Przemyślu — „Gospodarka leśna i kierunki jej rozwoju w woj. rzeszowskim“.
5. Mgr inż. Stanisław R z a d k o w s k i, Departament Planowania Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego — „Rozwój przemysłu drzewnego Rzeszowszczyzny na tle krajowych założeń“.
6. Prof. dr Edward W i ę c k o, Akademia Rolnicza w Warszawie — „Nadwyżki surowca drzewnego w woj. rzeszowskim na tle krajowego bilansu drewna“.
7. Mgr inż. Michał K r y c z k o, Zakłady Płyt Pilśniowych w Przemy-

ślu — „Przemysłowe zagospodarowanie leśnych użytków drzewnych woj. rzeszowskiego“.

W oparciu o referaty i przeprowadzoną po nich dyskusję prof. F. Krzysik dokonał podsumowania pod tytułem „Analiza i synteza referatów“, które stanowiło punkt wyjściowy do dyskusji ogólnej i sformułowania uchwał.

Mysł przewodnią uchwał obejmujących łącznie 28 punktów stanowiło wskazanie konieczności wykorzystania rezerw drewna skupionych w regionie górskim oraz wyrażenie poglądu, że produkowane na Rzeszowszczyźnie drewno powinno być — w zasadzie — przerobione na miejscu. Równocześnie stwierdzono, że wiodąca funkcja terenów wchodzących w skład regionu górskiego polega na służeniu odnowie sił człowieka. Przemawiają za tym niepowtarzalne walory przyrodnicze oraz szybko rosnące zapotrzebowanie kraju na świadczenia typu rekreacyjnego. Niezależnie od tak ujętego zadania przyszłości, na obecnym etapie za zagadnienie priorytetowe uznano rozwój produkcji leśnej, rolnej i przemysłowej — głównie przemysłu drzewnego. Przyjęto, że jest to najbardziej słuszny sposób aktywizacji terenów obejmujących 26% powierzchni województwa a zamieszkałych przez 9% jego ludności.

W lapidarnym skrócie uchwały obejmują postulaty uregulowania granicy rolno-leśnej, przebudowy drzewostanów olchy szarej do 1985 r., udostępnienia drzewostanów dotychczas niedostępnych, kompleksowego rozwiązania problemu zrywki i transportu drewna, powołania w OZLP w Przemysłu Ośrodka Badawczo-Rozwojowego dla opracowywania podstawowych zagadnień oraz zorganizowania współpracy między Lasami Państwowymi a Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki w zakresie rekreacyjnego i turystycznego wykorzystania obszarów leśnych.

W zakresie przemysłu drzewnego zarysował się pogląd, że na to żeby dobrze było w lesie musi się dobrze dziać w przemyśle. W oparciu o tak ujętą tezę ogólną stwierdzono potrzebę nasilenia prac związanych z realizacją kombinatu tartaczno-płytowego Rzepedź—Ustianowa, kombinatu tartaczno-płytowo-meblarskiego w Przemysłu, fabryki płyt wiórowych w Jaśle oraz zespołu fabryk mebli w Kolbuszowej. Rozproszony i w znacznym stopniu przestarzały przemysł tartaczny powinien rozpocząć wstępne prace mające na celu koncentrację drewna w dużych zakładach przystosowanych do racjonalnej produkcji tarcicy oraz zrębków celulozowych i defibracyjnych oraz do przerobu tarcicy na półfabrykaty o daleko posuniętym stopniu obróbki, do produkcji nowoczesnych materiałów podłogowych oraz do wykorzystania trocin i kory. Przy realizacji tych zadań trzeba położyć nacisk na intensyfikację przerobu drewna liściastego, zwłaszcza drewna bukowego i drewna olszy szarej.

Zwrócono uwagę na konieczność rozbudowy przemysłu meblarskiego i ilościowego oraz jakościowego zwiększenia jego zdolności produkcyjnej, na celowość równouprawnienia drewna jodłowego z drewnem świerkowym (stolarzka budowlana) i na potrzebę uruchomienia racjonalnie zorganizowanych oddziałów zwęglania drewna. Wyrażono pogląd, że dla zabezpieczenia potrzeb kadrowych konieczne jest uruchomienie technikum przemysłu drzewnego w Przemysłu. Tendencję lokalizowania fabryk celulozy i papieru poza obrębem województwa uznano za słuszną i podkreślono konieczność rozbudowy oczyszczalni ścieków i postawienia ich na poziomie wykluczającym szkodliwy wpływ na otoczenie, zwłaszcza na terenie

Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Zestawienie materiałów wyjściowych i ich analiza dokonana w obecności przedstawicieli centralnych i wojewódzkich ośrodków dyspozycyjnych przyczynią się do uściślenia planów i przyspieszenia ich realizacji.

Dorobkiem konferencji jest: 1) systematyczne zestawienie zadań i potrzeb oraz ocena materiałów wyjściowych, 2) wstępne ustalenie kierunków działania w zakresie leśnictwa i przemysłu drzewnego po 1990 r., 3) wskazanie zagadnień dyskusyjnych, wymagających dalszych studiów i rozwiązania. W dobie gdy czynniki kierujące gospodarką narodową wskazują na potrzebę nadania przemysłowi drzewnemu rangi przemysłu narodowego, wyniki konferencji zasługują na uznanie i pozytywną ocenę.

F. Krzysik